

Visos laikos, visās lietās un visās vietās

Māsa Elēna S. Daltone

Pirmā padomniece Jauno Sieviešu vispārējā prezidijā

Stāvot kā lieciniecēm, ievērojot baušļus un virzoties uz priekšu ar „nelokāmību Kristū”, jūs nekad nebūsit vienas.

Tā ir privilēģija stāvēt jūsu priekšā un sniegt liecību par Glābēju un Viņa nepārspējamo dzīvi. Viņš nāca un zemes, lai mums parādītu, kā dzīvot saskaņā ar ieceri, kas tika radīta debesīs — ieceri, kas padarīs mūs laimīgus, ja dzīvosim saskaņā ar to. Viņa piemērs parādīja veidu, kā atgriezties mājās pie mūsu Debesu Tēva. Neviens cits, kas jebkad ir dzīvojis, nav bijis tik stingrs un nelokāms (skat. Mosijas 5:15). Viņš nekad nebija apmulsis. Viņš koncentrējās uz Tēva gribas piepildīšanu un palika uzticīgs Savai dievišķajai misijai. Par Viņu patiešām var teikt, ka Viņš bija uzticīgs visos laikos, visās lietās un visās vietās (skat. Mosijas 18:9).

Jūs esat daļa no šī brīnumainā plāna, kas tika paziņots pirmsmirstīgajās pasaulēs. Jūsu nākšana uz zemes tika paredzēta jau toreiz, kad iecere tika pieņemta. Jūsu stāvoklis laikā un vietā nav nejaušība. Jūsu „ārkārtīgā ticība un labie darbi” (Almas 13:3) jau toreiz ielika pamatus tam, ko jūs varat sasniegt tagad, ja vien būsiet uzticīgas un paklausīgas. Jūs esat Dieva dārgās meitas un jums ir veicams varens darbs. Lai izpildītu savu dievišķo misiju un dzīvotu saskaņā ar laimes ieceri, arī jums ir jābūt stingrām un nelokāmām „visos laikos, visās lietās un visās vietās” (Mosijas 18:9).

Pirms vairākiem gadiem man iedeva fotogrāfiju, kurā bija redzami trīs šķūņi, no kuriem divi atbalstījās pret trešo, kas bija vismazākais. Uz fotogrāfijas bija rakstīts: „Tev jābūt stipram, kad esi palicis vienīgais, kurš noturas stāvus.” Arī jums jābūt stiprām. Ja jūs būsiet uzticīgas un taisnīgas, citi jūs uzlūkos kā atbalsta un spēka avotu. Helamans aprakstīja to, kā tas būtu iespējams: „Un tad atcerieties, . . . atcerieties, ka tas ir uz mūsu Pestītāja klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs pamats; . . . kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie cēluši, vairs nevar krist” (Helamana 5:12).

Jūsu ticības pamatam ir jābūt spēcīgi balstītam uz Jēzu Kristu. Šāda veida ticība nozīmē, ka jūs paļaujaties uz Viņu, jūs uzticaties Viņam un, pat ja jūs nesaprotat visas lietas, jūs zināt, ka Viņš saprot. Jūs arī zināt, ka esat Dieva meita, ka Viņš zina jūsu vārdu, ka Viņš dzird jūsu lūgšanas un ka Viņš palīdzēs jums paveikt jūsu misiju uz zemes.

Kāds jaunielis, kuru es labi pazinu, tika ievēlēts par studentu prezidentu lielā universitātē. Universitāte nosūtīja viņu uz vadības semināru, kur studentu vadītāji no visām

Savienotajām Valstīm sapulcējās Ilinoisas štatā, Čikāgā, lai tiktu apmācīti un izglītoti. Viņi piedalījās ievada spēlē koledžas teritorijā, lai tie cits ar citu labāk iepazītos. Studentiem tika minēta kāda no esošajām problēmām, kas saistītas ar mūsdienu jaunatni, un tiem bija jāizvēlas sava nostāja par šo problēmu. Atbildot uz minēto problēmu, studentiem bija jāskrien pie vairākiem kokiem zālienā, no kuriem katrs bija apzīmēts kā „pilnīgi piekrītu”, „daļēji piekrītu”, „pilnīgi nepiekrītu” vai „nedaudz nepiekrītu”.

Uzdevuma beigās vadītājs jautāja: „Vai jūs atbalstāt pirmslaulību seksu?” Nevilcinoties šis jauniešs pieskrēja pie koka ar apzīmējumu „pilnīgi nepiekrītu”. Sev par pārsteigumu, viņš tur atradās vienīgais! Visi pārējie vadītāji smējās un, norādot uz viņu, teica: „Ak, Džess, tu esi tāds jokdaris. Mēs visi zinām, ka tu to nedomāji nopietni.” Tajā brīdī Džess zināja, kas tieši viņam ir jādara un skaļi paziņoja: „Es nejokoju. Es to domāju nopietni!” Iestājās sastindzis klusums, un tad grupa izklīda, atstājot Džesu vienu pašu stāvam pie koka. Viņš nejutās savā ādā un pat dīvaini. Tomēr viņš nebija dīvainš. Viņam bija taisnība. Un viņš nebija vienīgais. Nedēļas laikā pie viņa personīgi pienāca vairāki studentu vadītāji un teica, ka būtu vēlējušies, kaut viņi agrāk būtu zinājuši to, ko zināja viņš. Vēlāk Džess teica: „Bija viegli, jo es zināju, ka pārstāvu ne tikai savu universitāti, bet arī savu ģimeni, Baznīcu un Glābēju.”

Liecība par to, ka Jēzus Kristus ir Glābējs un Pestītājs, darīja Džesu nelokāmu un ātru atbildēt. Arī jūs varat iegūt šādu pārliecību, ja ikdienā lūgsit, meklēsiet atbildes Svētajos Rakstos un ievērosit baušļus. Zināšanas, kas nāks caur Svēto Garu, kad jūs patiesi tieksities iegūt liecību, palīdzēs jums jūsu izaicinājumos, jautājumos un dzīvojot pēc standartiem. Un arī jums būs viegli apņemties būt stingrām un nelokāmām visos laikos, visās lietās un visās vietās.

Būt stingriem un nelokāmiem nozīmē būt paklausīgiem. Viens no iemesliem, kāpēc jūs esat šeit uz zemes, ir, lai pārliecinātos, vai jūs pielietosit savu rīcības brīvību un „darīsiet visu, ko tas Kungs . . . pavēlēs” (Ābrahāma 3:25). Kad katru nedēļu jūs atjaunojat savas derības, pieņemot Svēto Vakarēdienu, jūs noslēdzat derību, ka vienmēr atcerēsities Glābēju un turēsiet Viņa baušļus. Dārgā dāvana, kas ir jūsu ķermenis, ļauj jums pielietot savu rīcības brīvību un likt lietā savu ticību un paklausību. Vai esat jebkad ievērojušas, ka gandrīz visi Sātana uzbrukumi tiek vērsti uz jūsu ķermeni? Pornogrāfija, nepiedienība, tetovējumi, nešķīstība, narkotikas un atkarības ir centieni atņemt šo dārgo dāvanu. Šī bija dāvana, ko Sātans noraidīja. Paklausība baušļiem un standartiem ļauj katrai no jums būt stingrai un nelokāmai, sargājot dārgās dāvanas, kas ir jūsu rīcības brīvība un jūsu ķermenis.

Būt stingriem un nelokāmiem nozīmē arī to, ka jūs turpināt virzīties uz priekšu ar „nelokāmību Kristū” (2. Nefija 31:20). Pirms vairākiem gadiem man bija iespēja skriet Bostonas maratonā. Es biju smagi trenējusies un jutu, kas esmu gatava, bet 32. kilometrā

ir pakalni. Stāvāko un garāko pakalnu vietējie bija iesaukuši par Vilšanās pakalnu. Kad nonācu līdz tai vietai, es biju piekususi. Pakalns bija garš, un tādēļ, ka biju iesācēja, es atļāvos izdarīt ko tādu, ko pieredzējis skrējējs nekad nedarītu — es sāku negatīvi domāt. Tas palēnināja manu tempu, tādēļ es centos domāt pozitīvi un iztēloties finiša taisni. Taču tad es pēkšņi aptvēru, ka esmu lielā pilsētā, kur ir tūkstošiem cilvēku ceļa malās un ka nebiju neko sarunājusi ar savu vīru par to, kur mēs tiksimies maratona beigās. Es sajutos pazudusi un vientuļa, un sāku raudāt. Man mugurā bija liels sarkans T-krekls, uz kura priekšpusē lieliem burtiem bija uzrakstīts „Jūta”. Kad līdzjutēji redzēja, ka raudu, tie sauca: „Uz priekšu, Jūta!” „Neraudi, Jūta!” „Tu gandrīz jau esi galā, Jūta!” Taču es zināju, ka neesmu galā un esmu zaudējusi. Es arī zināju, ka pat, ja apstātos un izstātos no maratona, es būtu zaudējusi.

Vai kāda no jums ir jutusies tā, it kā skrietu augšup pa Vilšanās pakalnu, un, neskatoties uz to, ka ceļmalās ir cilvēki, jūs esat vientuļa? Tieši tā es jutos. Un tāpēc es darīju to, ko ikviena no jums būtu darījusi — es sāku lūgt tieši turpat, uz maratona trases. Es teicu Debesu Tēvam, ka esmu viena un ka esmu uz pakalna. Es teicu Viņam, ka jutos drosmi zaudējusi, nobijusies un zaudējusi. Es lūdzu palīdzību un spēku būt nelokāmai un pabeigt skrējieni. Turpinot skriet, man prātā ienāca šie vārdi:

“Jel nebaidies, neskumsti, esmu tev klāt,
Es Dievs tavš un Kungs spēju svētību krāt.
Es došu tev spēku, lai vari tu augt,
Ar taisnību Manu pēc pilnības alkt.”
(“Ak svētīgie raugiet, cik ticības jums,” *Baznīcas dziesmas*, 6).

Šī jaukā atbilde uz manu lūgšanu deva man spēku turpināt līdz finiša līnijai. Un par spīti manām asarām, mans vīrs bija tieši tur, un viss bija labi.

Todien es piedzīvoju ko vairāk kā vien maratonu. Es mācījos svarīgas mācības. Pirmkārt — nekad nevalkāt lielu sarkanu kreklu ar uzdrukātiem burtiem „Jūta”. Otrkārt, es sapratu, ka neatkarīgi no tā, cik pēc savām domām esi labi sagatavojies, ceļā gadās pakalni. Es sapratu, ka cilvēki, kas pa ceļam iedrošina, ir absolūti nepieciešami. No jauna tanī dienā es sapratu, ka mēs nekad neesam vieni. Mūsu Debesu Tēvs atrodas tikai lūgšanas attālumā, un Svētais Gars atrodas čuksta attālumā.

Es liecinu, ka, stāvot kā lieciniecēm, ievērojot baušļus un virzoties uz priekšu ar „nelokāmību Kristū”, jūs nekad nebūsit vienas. Jūs varat paļauties uz Glābēja veiktās Izpiršanas sniedzošo spēku. Un es liecinu, ka celšana uz šī stiprā pamata palīdzēs jums kļūt līdzīgām Viņam — stiprām un nelokāmām „visos laikos, visās lietās un visās vietās”. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.